

Ποίημα Διαγωνισμού Castello di Duino XVIII (Nostalgia)

Φύλακας

Εκεί πέρα
θαμμένος στο χώμα,
το γόνιμο, που από εκεί φυτρώνει όλη η πλάση
βρίσκεται ο φύλακάς μου.

Φύλακας μικρός,
γλυκός και παιχνιδιάρης.
Που μου κράτησε συντροφιά παλιά,
πολύ παλιά, μα ο χρόνος τώρα δεν μετρά.

Πιστός στα πάντα,
Ποτέ δεν θα με άφηνε μόνο μου.
Δεν θα τολμούσε ποτέ,
ούτε τώρα τολμά, κι ας έχει φύγει.

Ήταν ένας μικρός σκύλος
η Λουίζ.
Με μαλλί άσπρο και μαλακό, σαν το χιόνι
ακόμα το νιώθω δίπλα μου.

Αλλά είναι τώρα ψηλά στα σύννεφα.

Με καμαρώνει.

Μας καμαρώνει.

Θα ήθελε να είναι εδώ.

Της κάνει συντροφιά

η μητέρα της.

Και τώρα στο σημείο του ταπεινού της τάφου,
έχει φυτρώσει ένα χρωματιστό άνθος από το πουθενά.

Είναι ακόμα εδώ.

Ναι, εδώ.

Δίπλα μου, δίπλα μας.

Θέλω να την ξαναδώ.

Guard

Over there,

buried in the ground,

the rich ground, from which everything comes from,

is where my guard is.

A little guard,
sweet and playful.
Who accompanied me in the old days.
The good old days, but time is meaningless now.

Devoted in everything,
she would never leave me alone.
She wouldn't dare to,
neither does she now, even if she is gone.

She was a little dog,
Louise,
with hair white and cuddly, just like snow.
I still feel her next to me.

But she is now up in the clouds.
She is proud of me.
Proud of us
She would like to be here.

Her mother,
keeps her company.
And at the place her humble grave stands,
a beautiful blossom has sprouted out of the ground.

She is still here.

Yes, here.

Next to me, next to us.

I want to see her again.

Απέσπασε βραβείο στην κατηγορία των νέων (Giovanissimi) στον Διεθνή Διαγωνισμό ποίησης και Θεάτρου Castello di Duino. Ο διαγωνισμός διοργανώνεται κάθε χρόνο στην Τεργέστη της Ιταλίας, υπό την αιγίδα της UNESCO, του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού στην Ιταλία (ΕΙΠ), της Περιφέρειας Friuli Venezia Giulia, τον ιταλικό Πολιτιστικό Σύλλογο «Ποίηση και αλληλεγγύη» (και άλλων καταξιωμένων φορέων και οργανισμών. Η τελετή βράβευσης έλαβε χώρα στην Τεργέστη, στις 19/03/2022.